

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200031
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:4020200031.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: G. B., L.. XX. V. XXXX, P. J. Ž.W. XXX, P. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové námestie 1, Ilava; proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, IČO: 30 789 841; o zaplatenie sumy 100.000,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/4/2020-13 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v časti výroku o zastavení konania uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 26 S 4/2020-13 zo dňa 29. januára 2020 z r u š u j e.
II. Vo zvyšku kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

I.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

1. Dňa 21. marca 2019 bola Krajskému súdu v Bratislave doručená žaloba žalobcu zo dňa 12. marca 2019, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaNR 9865/2019, R. z. 33386/2019 zo dňa 7. marca 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) ako aj zaplatenia sumy 100.000,- € titulom nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená označeným rozhodnutím žalovaného. Krajský súd v Bratislave žalobu postúpil uznesením č. k. 1 S 58/2019-10 zo dňa 25. apríla 2019 Krajskému súdu v Trenčíne, pričom v dôsledku nesúhlasu Krajského súdu v Trenčíne s postúpením rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 Nds 2/2019 zo dňa 25. júna 2019 o miestnej príslušnosti Krajského súdu v Nitre (ďalej len „správny súd“) na rozhodnutie predmetnej žaloby.

2. Po postúpení veci správnemu súdu tento uznesením č. k. 26 S 45/2019-29 zo dňa 12. decembra 2019 vylúčil žalobu žalobcu, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 100.000,- € titulom nemajetkovej ujmy na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 26 S 4/2020.

3. O vylúčenej časti žaloby rozhodol správny súd uznesením č. k. 26 S 4/2020-13 zo dňa 29. januára 2020 (ďalej len „napádané uznesenie“) tak, že konanie zastavil a po právoplatnosti predmetného uznesenia vec postúpil Okresnému súdu Bratislava I na rozhodnutie. Správny súd skúmajúc procesné podmienky konania (§ 97 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“)) zistil, že predmetom žaloby je súkromnoprávny nárok na zaplatenie sumy, rozhodnutie ktorého nepatrí do právomoci správnych súdov (a contrario § 6 ods. 1 a 2 SSP). Rovnako správny súd ustálil, že predmet sporu patrí do právomoci civilných súdov (§ 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)), pričom vecne a miestne príslušným súdom pre rozhodnutie predmetného návrhu by mal byť Okresný súd Bratislava I. Keďže § 18 ods. 1 SSP podľa

právneho názoru správneho súdu upravuje postup súdov aj v prípadoch, keď vec síce patrí do právomoci všeobecných súdov, avšak nepatrí do právomoci správnych súdov, rozhodol tak, že konanie zastavil a vec postúpil. Správny súd v odôvodnení napádaného rozhodnutia doplnil, že v predmetnej veci nebolo možné uplatniť postup podľa § 25 SSP v spojení s § 43 ods. 1 CSP z dôvodu, že predmetný predpis sa vzťahuje len na postúpenie vecí medzi civilnými súdmi, nie však na postúpenie vecí medzi správnym a civilným súdom z dôvodu nedostatku právomoci správneho súdu. Na podporu svojho názoru správny súd poukázal na totožnú prax iných správnych súdov - uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 44 Sa 11/2017 zo dňa 29. júna 2017 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20 S 64/2015 zo dňa 20. apríla 2015.

II.
Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

4. Uznesenie správneho súdu napadol v celom rozsahu žalobca - kasačný sťažovateľ včas podanou kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že predmetné uznesenie podľa jeho názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP).

5. Namietal výrok o zastavení konania a poukazoval na skutočnosť, že takýto výrok znamená definitívne ukončenie súdneho konania a je prípustný len v prípadoch, ak bola žaloba vzatá späť a podobne. V tomto prípade však podľa sťažovateľa dôvod na zastavenie konania daný nebol a tento výrok tiež predstavuje aj prekážku pre ďalšie konanie civilného súdu, ktorému bola vec postúpená.

6. Sťažovateľ namieta tiež nesprávnosť výroku o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava I. Zastáva názor, že príslušným súdom na rozhodnutie v predmetnej veci je správny súd. Svoj názor sťažovateľ podporuje odkazom na rozhodnutie kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci (bod 1). Sťažovateľ preto žiada, aby bolo napádané uznesenie zrušené a vec vrátená správne súdu na ďalšie konanie.

7. Svoju kasačnú sťažnosť sťažovateľ doplnil podaním zo dňa 11. marca 2020, v ktorom zotrval na dôvodoch a argumentácii uvedenej v jeho kasačnej sťažnosti.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

9. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S a je v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

III.

Posúdenie kasačného súdu

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP) a oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) dospel k názoru, že táto je v časti namietaného výroku o zastavení konania prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a v medziach sťažovateľom uplatnených sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP) aj dôvodná. Vo zvyšnej časti kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú odmietol (§ 439 ods. 2 písm. d) SSP).

III.A K výroku o zastavení konania

11. Spornou právnou otázkou, ku ktorej riešeniu bol kasačný súd sťažovateľom vyzvaný je, či § 18 ods. 1 SSP predstavuje právny základ pre zastavenie súdneho konania v prípade, ak existuje dôvod na postúpenie veci, inému ako správne súdu.

12. V súvislosti s riešenou problematikou si je kasačný súd vedomý, že SSP upravuje iba dve situácie odôvodňujúce postúpenie veci správny súdom bez jej meritórneho posúdenia. Konkrétne ide o (i) nedostatok právomoci súdov (v takom prípade, správny súd konanie zastaví a postúpi vec inému orgánu, do ktorého právomoci vec patrí - § 18 ods. 1 SSP) alebo o (ii) nedostatok vecnej, miestnej alebo kauzálnej príslušnosti správneho súdu (v takom prípade správny súd vec postúpi inému príslušnému správny súdu - § 18 ods. 2 SSP). V aktuálnej právnej úprave absentuje ustanovenie, ktoré by explicitne upravovalo procesný postup pre postúpenie veci správneho súdu inému všeobecnému súdu ako správny súd. Následok zastavenia súdneho konania pritom právna úprava spája len s postúpením veci spôsobeným nedostatkom právomoci súdov na jej rozhodnutie (§ 18 ods. 1 SSP) a postúpením veci inému orgánu nie súdu.

13. Zastavenie konania predstavuje jedno z procesných rozhodnutí, popri odmietnutí žaloby (§ 98 SSP) a odmietnutí podania (§ 59 ods. 3 SSP), ktorým sa správne súdne konanie končí bez meritórneho posúdenia žaloby (KÜHN, Z.; KOCOUREK, T. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 378). Nastupuje obligatórne vždy vtedy, ak sa v konaní vyskytli také prekážky, skutočnosti alebo boli vykonané také úkony, ktoré bránia vydaniu meritórneho rozhodnutia, a nie sú dané dôvody pre odmietnutie žaloby a ustanovuje tak zákon (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 546).

14. Správny súd vyložil v prerokúvanej veci § 18 ods. 1 SSP tak, že zákonná podmienka postúpenia veci a zastavenia súdneho konania „vec nepatrí do právomoci súdov“ označuje nedostatok právomoci správnych súdov (§ 6 a § 7 SSP). Preto pod toto ustanovenie zahrnul aj prípady, ak správny súd zistí, že v prebiehajúcom konaní nie je daná právomoc správneho súdu, ale je daná právomoc iného súdu.

15. Kasačný súd sa s týmto právnym posúdením správneho súdu nestotožňuje.

16. Súdna moc je v právnom poriadku Slovenskej republiky vykonávaná dvoma paralelnými súdnymi sústavami - na jednej strane to je všeobecné súdnictvo (druhý oddiel siedmej hlavy Ústavy Slovenskej republiky - najmä čl. 141 ods. 1, čl. 142 ods. 1 a čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“)) a na druhej strane ústavné súdnictvo (prvý oddiel siedmej hlavy Ústavy - čl. 124 a nasl. Ústavy). Všeobecné súdnictvo disponuje všeobecnou právomocou rozhodovať občianskoprávne veci, trestnoprávne veci ako aj preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci v správnom súdnictve, ak tak ustanoví zákon (čl. 142 ods. 1 Ústavy ako aj § 2 písm. a) až d) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). V rámci všeobecného súdnictva tak existuje sústava viacerých súdov (okresné súdy, krajské súdy, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Špecializovaný trestný súd, § 5 ods. 1 a 2 zákona o súdoch). V rámci tejto sústavy všeobecných súdov je jednotlivým súdom určená iná pôsobnosť (§ 6 až § 9 zákona o súdoch s názvom „Pôsobnosť súdov“). Keďže správne súdnictvo je súčasťou sústavy všeobecných súdov, „medzi civilnými súdmi a správnymi súdmi nemôže vzniknúť spor o právomoc. Správne súdy aj po rekonštrukcii civilného práva procesného a po prijatí Správneho súdneho poriadku naďalej zostali súčasťou všeobecného súdnictva a kompetenčný konflikt medzi civilným a správnym súdom je potrebné riešiť ako spor o príslušnosť, spravidla vecnú.“ (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 140)

17. Uvedené skutočnosti a ich ústavný rozmer majú podstatný význam pre výklad § 18 ods. 1 SSP. Pokiaľ totiž v tomto ustanovení zákonodarca používa pojem „právomoc súdov“, nemá tým na mysli len právomoc správnych súdov (§ 6 a § 7 SSP), ako sa mylne domnieva správny súd, ale právomoc všeobecných súdov ako takú. Inými slovami, postup podľa § 18 ods. 1 SSP nastupuje len vtedy, ak vec, ktorú by inak mal rozhodnúť správny súd, nepatrí vôbec do právomoci všeobecných súdov (vrátane civilných súdov). Tomu chápaniu zodpovedá aj ďalší postup správneho súdu normovaný v dotknutom ustanovení, a to povinnosť (ak je to možné) (i) postúpiť vec „inému orgánu, do ktorého právomoci vec patrí“ (teda inému orgánu ako súdu) a (ii) následné zastavenie súdneho konania, teda jeho ukončenie.

18. Ako však správne namieta sťažovateľ, postup podľa § 18 ods. 1 SSP vrátane zastavenia konania nemožno použiť, ak správny súd postupuje vec inému všeobecnému súdu. Ak by totiž správny súd súdne konanie zastavil a tým ho procesne ukončil, vytvoril by procesnú prekážku v ďalšom postupe iného

súdu, čo by v konečnom dôsledku mohlo viesť k porušeniu zákazu denegatio iustitiae v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak správny súd konanie zastavil a postúpil vec inému všeobecnému súdu, ide podľa kasačného súdu o zmätočné a vnútorne rozporné rozhodnutie, ktoré na jednej strane komunikuje účastníkovi konania ukončenie súdneho konania pred všeobecnými súdmi zastavením a na druhej strane oznamuje účastníkovi konania pokračovanie toho istého súdneho konania pred iným všeobecným súdom postúpením veci.

19. Hoci si kasačný súd uvedomuje, že aktuálne znenie SSP neobsahuje explicitnú normu, ktorá by riešila postúpenie veci správnym súdom inému všeobecnému súdu, táto skutočnosť nesmie viesť k tomu, že účastníkovi súdneho konania bude v dôsledku nedostatku v právnej úprave odopretý prístup k súdu. Správny súd je v takýchto prípadoch povinný vzniknutú situáciu riešiť výkladom alebo použitím analógie a posúdiť vec podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 4 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené mal správny súd v prípade zistenia nedostatku svojej vecnej príslušnosti rozhodnúť o postúpení veci s odkazom na § 25 SSP v spojení s § 40 a § 43 CSP, podľa ktorých súd postupuje vec bez rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžk 29/2017 zo dňa 25. apríla 2018). Prípadne by tiež prichádzal do úvahy postup per analogiam podľa § 18 ods. 2 SSP upravujúceho postúpenie veci v prípade nedostatku vecnej príslušnosti medzi správnymi súdmi (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžk 31/2017 zo dňa 23. januára 2019). V oboch týchto prípadoch platí, že súd postupuje vec bez rozhodnutia o zastavení konania a tým účastníkovi konania neodníma prístup k súdu.

21. K obdobným právnym názorom dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7 Sžk 29/2017 zo dňa 25. apríla 2018:

„26. Postup podľa § 99 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgixhaylsmftxeylgfu4ts>> písm. b) SSP totiž prichádza do úvahy iba vtedy, ak správny súd zistí nedostatok právomoci súdov poskytnúť ochranu porušenému právu. V takom prípade správny súd je povinný z úradnej povinnosti zistiť právny režim ochrany, ktorý danej veci prináleží, a postúpiť vec inému orgánu, pri ktorom predpokladá, že je jeho právomoc na poskytnutie ochrany daná. V predmetnej veci však ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov, otázkou však zostalo, či predmetnú vec má prejednať a rozhodnúť krajský súd ako súd správny a konajúci predovšetkým v intenciách SSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgi>>, alebo súd okresný v civilnom konaní, a teda konajúci podľa CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpga>>.

27. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že tak právomoc ako aj príslušnosť možno zaradiť do skupiny procesných podmienok na strane súdu. Kým nedostatok právomoci predstavuje neodstrániteľnú vadu, ktorej existencia predpokladá postup správneho súdu podľa § 18 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgixhaylsmftxeylgfuytq>> ods. 1 SSP spočívajúci v zastavení konania, respektíve v zastavení konania a postúpení veci príslušnému orgánu, nedostatok príslušnosti (vecnej, miestnej, kauzálnej) je naopak vadou odstrániteľnou, ktorú možno odstrániť postúpením veci formou uznesenia príslušnému správnenému súdu (§ 18 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgixhaylsmftxeylgfuytq>> ods. 2 SSP), prípadne súdu konajúcemu podľa CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpga>> (§ 25 SSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgixhaylsmftxeylgfuzdk>> v spojení s § 40 a § 43 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylgfu2dg>>). Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je daná jeho vecná príslušnosť a z tohto dôvodu aj konanie zastavil, kasačný súd považuje tento postup krajského súdu, a to vzhľadom na už vyššie uvedené, za nesprávny. Absencia vecnej príslušnosti súdu nie je dôvodom na zastavenie konania.“

22. Kasačný súd zdôrazňuje, že aj po vzniku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, uplatňujúc princíp kompetenčnej continuity (bod 9) a princíp právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 CSP), je naďalej potrebné považovať rozhodovaciu činnosť správneho

kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za rozhodovacia činnosť kasačného súdu, ktorou je tento aj viazaný.

23. K argumentácii správneho súdu poukazom na rozhodovacia činnosť správnych súdov (bod 3) kasačný súd dodáva, že táto bez ďalšieho neobstojí. Pokiaľ sa správny súd v napádanom uznesení dovoľáva uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20 S 64/2015 zo dňa 20. apríla 2015 je vhodné poukázať, že výrok o čiastočnom zastavení konania na netýkal nedostatku vecnej príslušnosti správneho súdu, ale oneskoreného podania žaloby. Uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 44 Sa 11/2017 zo dňa 29. júna 2017 považuje kasačný súd za neodôvodnený odklon od ustálenej rozhodovacej činnosti správnych súdov, ktoré aplikujú § 18 ods. 1 SSP na prípady týkajúce sa nedostatku právomoci všeobecný súdov, pokiaľ je vec potrebné postúpiť inému orgánu verejnej moci ako súdu (uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 44 Sa 13/2016 zo dňa 4. septembra 2016, sp. zn. 43 Sa 9/2016 zo dňa 29. augusta 2016; Krajského súdu v Žiline sp. zn. 24 Sa 10/2018 zo dňa 25. apríla 2018, sp. zn. 28 Sa 7/2019 zo dňa 27. marca 2019; Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Sa 7/2016 zo dňa 22. septembra 2016; Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 S 12/2017 zo dňa 2. februára 2017 a iné) a § 18 ods. 2 SSP per analogiam na situácie, kedy je potrebné vec postúpiť civilnému súdu z dôvodu nedostatku vecnej príslušnosti správneho súdu (uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Sa 4/2018 zo dňa 5. februára 2018, sp. zn. 7 Sa 2/2018 zo dňa 5. februára 2018, sp. zn. 7 Sa 11/2018 zo dňa 5. februára 2018, sp. zn. 1 S 12/2016 zo dňa 17. júla 2017; Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S 34/2020 zo dňa 6. februára 2020, sp. zn. 6 S 232/2016 zo dňa 29. novembra 2016, sp. zn. 7Sa 42/2018 zo dňa 2. mája 2018; Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24 S 211/2019 zo dňa 19. mája 2020, sp. zn. 24 S 205/2019 zo dňa 19. mája 2020, sp. zn. 24 Sa 8/2017 zo dňa 27. apríla 2017 a iné). Z toho dôvodu rozhodnutia uvádzané správnym súdom kasačný súd nemohol vziať pri rozhodovaní do úvahy.

24. Kasačný súd na záver preto zhrňa, že aplikácia § 18 ods. 1 SSP v prípade postúpenia veci inému všeobecnému súdu a zastavenie konania je v rozpore so základnými princípmi správneho ako aj civilného súdneho konania a v rozpore s právom na prístup k súdu. Správny súd preto zaťažil svoje rozhodnutie v časti výroku o zastavení konania vadou nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

III.B K výroku o postúpení veci

25. Vo vzťahu k druhého sťažovateľom namietanému výroku napádaného uznesenia o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava I kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 439 ods. 2 písm. d) SSP, podľa ktorého nie je prípustná kasačná sťažnosť proti uzneseniu o právomoci a príslušnosti. Účelom predmetného ustanovenia bolo z dôvodu hospodárnosti vylúčiť z kasačného prieskumu tie procesné rozhodnutia, pri ktorých možno prípadnú nápravu nezákonnosti dosiahnuť procesnými prostriedkami určenými na riešenie kompetenčných konfliktov v konaní podľa § 18 ods. 3 a 4 SSP a § 43 ods. 2 CSP ak ide o kompetenčný konflikt medzi súdmi (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 1596.)

26. Vzhľadom na to, že druhým výrokom napádaného uznesenia správneho súdu postúpil vec civilnému súdu - Okresný súd Bratislava I, ide o procesné uznesenie, ktoré sa týka príslušnosti súdu. Kasačná sťažnosť proti druhému výroku napádaného uznesenia o postúpení veci je preto podľa názoru kasačného súdu neprípustná podľa § 439 ods. 2 písm. d) SSP a z toho dôvodu v časti druhého výroku kasačnú sťažnosť žalobcu odmieta.

IV.

Záver

27. Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností a zistení dôvodnosti kasačnej sťažnosti v časti výroku napádaného uznesenia o zastavení konania kasačný súd tento výrok zrušil [§ 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g) SSP]. Vo vzťahu k výroku napádaného uznesenia o postúpení veci dospel kasačný súd k názoru, že kasačná sťažnosť je neprípustná, a preto ju vo zvyšku odmietol (§ 459 písm. c) v spojení s § 439 ods. 2 písm. d) SSP). S ohľadom na právoplatnosť výroku o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava I, ktorý týmto rozhodnutím zostal nedotknutý, z povahy veci nepovažoval kasačný súd za účelné formálne v časti zrušujúceho výroku vec vracať správnemu súdu na ďalšie konanie (mutatis

mutandis rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 10 Afs 236/2014 zo dňa 22. januára 2015, bod 14, sp. zn. 2 As 62/2006 zo dňa 12. apríla 2007 a iné).

28. Čo sa týka nároku na náhradu trov konania kasačný súd poukazuje na filozofiu rozhodovania o náhrade trov konania, ktorá je založená na tom, že o nároku by v zásade mal rozhodovať súd až spolu s rozhodnutím vo veci samej, aby mohol posúdiť celkový úspech alebo neúspech účastníkov konania (§ 175 ods. 1 SSP). Rozhodnutie kasačného súdu v tejto veci nepredstavuje konečné rozhodnutie v merite sporu, ale ide o rozhodnutie, ktorým bola odstránená formálna procesná prekážka meritórneho prejednaní veci civilným súdom po postúpení. Bude preto úlohou civilného súdu, aby spolu s rozhodnutím vo veci samej rozhodol aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP per analogiam).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.